

Sygn. akt: I C 297/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 listopada 2016 r.

Sąd Rejonowy w Brzesku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Agata Gawłowska-Sobusiak
Protokolant:	Paulina Wąs

po rozpoznaniu w dniu 31 października 2016 r. w Brzesku

na rozprawie

sprawy z powództwa **O. (...) z siedzibą w W.**

przeciwko A. W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej A. W. na rzecz powoda O. (...) z siedzibą w W. kwotę 4 399,80 zł (cztery tysiące trzysta dziewięćdziesiąt dziewięć złotych 80/100) z odsetkami liczonymi:

- od kwoty 2 269,91 zł w wysokości odsetek umownych za opóźnienie, które nie mogą przekraczać wysokości dwukrotności odsetek ustawowych za opóźnienie, od dnia 12.10.2016r. do dnia 7.11.2016r.,

- od kwoty 69,95 zł w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie, od dnia 12.10.2016r. do dnia 7.11.2016r.,

- od kwoty 2 059,94 zł w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie, od dnia 12.10.2016r. do dnia 7.11.2016r.,

II. płatność kwoty zasądzonej w pkt. I wyroku, a to kwoty 2 269,91 zł, rozkłada na 89 miesięcznych rat: pierwsza rata w kwocie 69,91 zł, a kolejne raty w kwotach po 25,00 zł każda – płatnych do 5-go dnia każdego kolejno następującego po sobie miesiąca, począwszy od miesiąca następnego po miesiącu, w którym uprawomocni się niniejszy wyrok, z odsetkami umownymi za opóźnienie w uiszczeniu którejkolwiek z rat, które nie mogą przekraczać wysokości dwukrotności odsetek ustawowych za opóźnienie;

III. płatność kwoty zasądzonej w pkt. I wyroku, a to 2 129,89 zł rozkłada na 88 miesięcznych rat: pierwsza rata w kwocie 29,89 zł, a kolejne raty w kwotach po 25,00 zł każda – płatnych do 5-go dnia każdego kolejno następującego po sobie miesiąca, począwszy od miesiąca następnego po miesiącu, w którym uprawomocni się niniejszy wyrok, z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w uiszczeniu którejkolwiek z rat;

IV. oddała powództwo w pozostałej części;

V. znosi koszty procesu między stronami.

Sędzia

SR Agata Gawłowska – Sobusiak

Sygn. akt I C 297/16

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Rejonowego w Brzesku z dnia 7 listopada 2016r.

Powód O. (...) z siedzibą w W. (rep. przez (...) Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych Spółka Akcyjna w W.) domagał się zasądzenia od pozwanej A. W. kwoty **6 068,43 zł** z odsetkami, przy czym:

- od kwoty **2 269,91 zł** z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP liczonymi od dnia wniesienia pozwu tj. od dnia 4 listopada 2015r. do dnia zapłaty

- od kwoty **3 798,52 zł** z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia wniesienia pozwu tj. od dnia 4 listopada 2015 r do dnia zapłaty.

Nadto powód wniósł o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu oraz w dalszych pismach procesowych powód podniósł, że w dniu 25 marca 2008r.r. pozwana zawarła z G. (...) – poprzednim wierzycielem – umowę prostej pożyczki gotówkowej nr (...). Wobec braku spłaty poszczególnych rat pożyczki poprzedni wierzyciel wypowiedział pozwanej umowę i wierzytelność wynikającą z tej umowy, jako wymagalną, objął bankowym tytułem egzekucyjnym (bte) . Na podstawie bte, po uzyskaniu klauzuli wykonalności, przeciwko pozwanej prowadzona była egzekucja. Następnie wierzytelność wynikająca z opisanej umowy została nabyta przez powoda na mocy umowy przelewu wierzytelności z dnia 4 marca 2015 r. Do prowadzenia egzekucji przez powoda koniecznym jest posiadanie tytułu egzekucyjnego wydanego na jego rzecz.

Powód wyjaśnił, że na wierzytelność dochodzoną pozwem w kwocie 6 068,43 zł składają się:

- kapitał w kwocie **2 269,91 zł**,

- odsetki karne naliczone przez poprzedniego wierzyciela za okres od dnia występowania zaległości do dnia 25 lutego 2015r. w kwocie **3 542,00 zł**,

- odsetki umowne naliczone przez poprzedniego wierzyciela za okres od daty zawarcia umowy bankowej do dnia jej rozwiązania w kwocie **69,95 zł**,

- odsetki karne naliczone już przez powoda w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 27 lutego 2015r. do dnia poprzedzającego dzień wniesienia pozwu, tj. do dnia 3 listopada 2015 r, w kwocie **186,57 zł**.

Należy dodać, że w piśmie procesowym z dnia 19 września 2016r. powód dokonał dalszego sprecyzowania żądania pozwu, a to:

a) cofnął pozew co do kwoty 1 597, 18 zł,

b) podał, że obecnie domaga się zapłaty kwoty 4 471, 25 zł – wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie – na którą składa się:

- kapitał w kwocie 2 269, 91 zł,

- odsetki karne naliczone przez poprzedniego wierzyciela w kwocie 1 944, 82 zł (odsetki wykazane w karcie rozliczeniowej Komornika z dnia 7 lipca 2016 r),

- odsetki umowne naliczone przez poprzedniego wierzyciela w kwocie 69,95 zł,
- odsetki karne za opóźnienie naliczone już przez powoda w kwocie 186,57 zł.

Powód złożył wymienione pismo bez podpisu, mimo wezwania nie podpisał pisma, dlatego zarządzeniem z dnia 31 października 2016 r pismo zostało zwrócone.

Sąd Rejonowy w Braniewie nakazem zapłaty wydany w postępowaniu upominawczym dnia 20 listopada 2015r. sygn. akt I Nc 1829/15 zobowiązał pozwaną do zapłaty na rzecz pozwanego kwoty 6 068,43 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty 3 798,52 zł od dnia 4 listopada 2015r. do dnia zapłaty oraz odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP liczonymi od kwoty 2 269,91 zł od dnia 4 listopada 2015r. do dnia zapłaty, a nadto kosztami postępowania.

Od powyższego nakazu zapłaty pozwana wniosła sprzeciw.

W sprzeciwie oraz w dalszych pismach procesowych pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów procesu.

W ostatecznie sprecyzowanym stanowisku (pozwana cofnęła zarzut przedawnienia roszczenia) pozwana zarzuciła brak legitymacji czynnej powoda. Podniosła, że z przedłożonych przez powoda dokumentów, w tym umowy przelewu wierzytelności, nie wynika, aby doszło do skutecznego nabycia wierzytelności wynikającej z umowy pożyczki przez powoda. O skuteczności przelewu nie może świadczyć wygenerowany z systemu komputerowego wydruk z wykazu zbywanych wierzytelności. Nadto poprzedni wierzyciel cały czas kontynuuje wszczęte przeciwko pozwanej postępowanie egzekucyjne.

Pozwana zarzuciła także brak wymagalności roszczenia wynikającego z umowy pożyczki, a to wobec nieskuteczność wypowiedzenia tej umowy. Bank, wbrew postanowieniom § 10 umowy, nie wezwał pozwanej listem poleconym za zwrotnym potwierdzeniem odbioru do uregulowania należności w terminie 7- dniowym. Ponadto w wypowiedzeniu brak informacji, że pozwana zalega co najmniej z dwoma pełnymi ratami kapitałowo-odsetkowymi za co najmniej dwa okresy płatności.

Nadto pozwana zarzuciła, że powód nie udowodnił czy i ewentualnie w jakiej wysokości przysługuje mu wierzytelność wobec pozwanej. Pozwana ma zastrzeżenia do co prawidłowości dokonanego przez powoda wyliczenia wysokości zadłużenia. I tak w piśmie z dnia 8 maja 2016r. należność kapitałowa wynosiła 1 027,07 zł, natomiast w piśmie z dnia 8 lipca 2009r już 4 353,86 zł, zaś w pozwie 2 269,91 zł. Nie ma możliwości weryfikacji prawidłowości wyliczenia kwot wskazanych zarówno w bte jak i wniosku egzekucyjnym.

Z ostrożności procesowej pozwana wniosła o zaliczenie na poczet zasądzonej kwoty należności wyegzekwowanych w toku postępowania egzekucyjnego prowadzonego przeciwko pozwanej a dotyczących wierzytelności objętej pozwem.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 25 marca 2008 r pozwana **A. W.** zawarła z (...) **Bank S.A. w W.** umowę prostej pożyczki gotówkowej nr (...) na łączną kwotę 7 652,28 zł, przy czym w wyniku zawarcia tej umowy otrzymał do dyspozycji kwotę 6 760,64 zł. Pozwana zobowiązała się do terminowej spłaty pożyczki wraz z odsetkami w miesięcznych ratach w po 385, 37 zł płatnych do 25 dnia każdego miesiąca.

Kwota pożyczki oprocentowana była według zmiennej stopy procentowej. Nadto w przypadku nieterminowego regulowania rat pożyczki, Bank został uprawniony do pobierania odsetek karnych o podwyższonej stopie procentowej.

Nadto w przypadku braku wpłat dwóch pełnych rat kapitałowo-odsetkowych lub odsetkowych za co najmniej dwa pełne okresy płatności oraz w przypadku nieuregulowania należności w ciągu 7-dniowego terminu wyznaczonego w wezwaniu do zapłaty, Bank mógł wypowiedzieć umowę pożyczki z zachowaniem 30-dniowego okresu wypowiedzenia.

W umowie pozwana wyraziła zgodę na przeniesienie wierzytelności wynikającej z umowy na osoby trzecie.

Dowód:

- **wniosek o udzielenie prostej pożyczki gotówkowej z dnia 25 marca 2008 r – k. 100,**
- **karta informacyjna pożyczkobiorcy z dnia 25 marca 2008 r – k. 101,**
- **umowa prostej pożyczki gotówkowej nr (...) z dnia 25 marca 2008 r wraz z dyspozycją uruchomienia pożyczki – k. 84-87,102-105,**
- **przesłuchanie pozwanej A. W. – k. 194-195.**

Pozwana nie regulowała terminowo zobowiązań wynikających z zawartej umowy pożyczki.

Z pism (...) **Bank S. A. w W.** z dnia 8 maja 2009 r– wynika, że zaległości w spłacie pożyczki utrzymują się ponad 60 dni i wynoszą: należność kapitałowa 1027, 07 zł (3 raty), a należności odsetkowe 141, 50 zł i 21, 94 zł.

Wobec powyższego (...) **Bank S. A. w W.** pismem z dnia 8 maja 2009 r wypowiedział pozwanej umowę pożyczki z zachowaniem 30-dniowego okresu wypowiedzenia liczonego od dnia doręczenia tego pisma.

Pismo zostało doręczone pozwanej na adres J., ul. (...) (wtedy aktualny adres pozwanej) w dniu 13 maja 2009 r, a odbiór potwierdziła córka pozwanej.

Nadto w dniu 8 lipca 2009r. **Bank** wystosował do pozwanej ostateczne wezwanie do zapłaty, w którym podał, że w związku z wypowiedzeniem umowy wierzytelność wynikająca z tej umowy stała się w całości wymagalna i wynosi:

- **4 353, 86 zł** – kapitał,
- **69, 95 zł** – skapitalizowane odsetki umowne,
- **30, 61 zł**– skapitalizowane odsetki za opóźnienie liczone od dnia 8 lipca 2009 r,
- **7, 00 zł** – koszty monitów i wezwania do zapłaty.

Dowód:

- **wypowiedzenie umowy kredytu z dnia 8 maja 2009r. wraz z zawiadomieniem oraz zwrotnym potwierdzeniem odbioru – k. 106-109,**
- **ostateczne wezwanie do zapłaty z dnia 8 lipca 2009r. – k. 110.**

Następnie już (...) **Bank S.A.** objął wymagalną wierzytelność bankowym tytułem egzekucyjnym nr (...) z dnia 22 maja 2010 r (bte). Według bte wymagalna wierzytelność obejmuje kwotę **5 223,34 zł**, a to:

- **4 353, 86 zł** – kapitał,
- **69, 95 zł** – skapitalizowane odsetki umowne za korzystanie z kapitału za okres od 25 marca 2008 r do 22 maja 2010 r,
- **792, 53 zł**– skapitalizowane odsetki za opóźnienie za okres od 25 marca 2009 r do 22 maja 2010 r,
- **7, 00 zł** – koszty monitów i wezwania do zapłaty

W dniu 21 czerwca 2010r. **Bank** wystąpił do tut. Sądu o nadanie bte klauzuli wykonalności.

T.. Sąd postanowieniem z dnia 22 czerwca 2010 r sygn. akt I Co 846/10 nadał bte sadową klauzulę wykonalności oraz zasądził od pozwanej na rzecz Banku kwotę **127, 00 zł** tytułem zwrotu kosztów postępowania klauzulowego. Postanowienie stało się prawomocne w stosunku do wierzyciela dnia 13 lipca 1010 r.

Dowód:

- **akta Sądu Rejonowego w Brzesku sygn. I Co 846/10, a w szczególności zalegające w nich: wniosek o nadanie klauzuli wykonalności z dnia 21 czerwca 2010r. , postanowienie z dnia 22 czerwca 2010r.,**
- **bankowy tytuł egzekucyjny nr (...) z dnia 22 maja 2010 r – k. 111,**
- **wniosek o nadanie klauzuli wykonalności z dnia 21 czerwca 2010 r – k. 112-113,**
- **postanowienie Sądu Rejonowego w Brzesku z dnia 22 czerwca 2010r sygn. akt I Co 846/10 k. 114-115.**

Po wydaniu bte pozwana dokonała dobrowolnie na rzecz Banku następujących wpłat:

- **848,00 zł** w dniu 16 sierpnia 2010r.
- **83,00 zł** w dniu 8 września 2010r.,
- **80,00 zł** w dniu 29 października 2010r.
- **82,00 zł** w dniu 8 lutego 2011r.,
- **82,00 zł** w dniu 15 marca 2011r.,
- **39,50 zł** w dniu 2 maja 2011r.,
- łącznie **1 214, 50 zł**. Powyższe wpłaty zostały zaliczone na pokrycie odsetek i kosztów.

Dowód:

- **akta sprawy egzekucyjnej sygn. Km 1791/12, a w szczególności zalegający w nich wniosek o wszczęcie egzekucji z dnia 11 czerwca 2012r.**

Na wniosek Banku z dnia 11 czerwca 2011 r, na podstawie opisanego tytułu wykonawczego, K. wszczął postępowanie egzekucyjne przeciwko pozwanej – sygn. akt Km 1791/12. Komornik wszczął egzekucję celem wyegzekwowania następujących kwot:

- **4 423,81 zł (4 353,86 zł +69,95 zł)** kapitał wraz ze skapitalizowanymi odsetki umownymi za korzystanie z kapitału,
- **1 882,55 zł** skapitalizowane odsetki za opóźnienie (po uwzględnieniu wpłat dokonanych przez pozwaną po wydaniu tytułu egzekucyjnego a przed wszczęciem egzekucji)
- **300,00 zł** koszty adwokackie w postępowaniu egzekucyjnym w wysokości,
- **562,20 zł** koszty egzekucyjne.

Korespondencja do pozwanej była kierowana na adres: J. ul. (...) (wtedy adres już nieaktualny).

Pismem z dnia 18 czerwca 2012 r Komornik dokonał zajęcia świadczeń emerytalno-rentowych pozwanej. Z uwagi na inne postępowania egzekucyjne prowadzone przeciwko pozwanej, wyegzekwowane z tytułu tego zajęcia kwoty podlegały rozdysponowaniu zgodnie ze sporządzanymi przez Komornika planami podziału.

Pismem z dnia 2 czerwca 2015 r pełnomocnik wierzyciela (...) Bank S.A. poinformował o wypowiedzeniu pełnomocnictwa (po cesji wierzytelności na rzecz powoda). Pierwotny wierzyciel (...) Bank S.A. po dokonaniu cesji wierzytelności nie złożył wniosku o umorzenie postępowania egzekucyjnego, zatem nadal jest ono w toku.

Od dnia 22 kwietnia 2016 r Komornik nie dokonuje potrąceń, albowiem doszło do zbiegu egzekucji ze świadczeń emerytalnych pozwanej.

Na dzień **11 października 2016r.** Komornik wyegzekwował od pozwanej łącznie kwotę 4 633,66 zł, która została zaliczona na poczet odsetek, kosztów sądowych, kosztów advokackich i kosztów egzekucji. Zatem na wymieniony dzień do wyegzekwowania pozostało:

- **4 423, 81 zł** kapitał,

- **2 059, 94 zł** odsetki

oraz dalsze koszty egzekucji.

Dowód:

- **akta sprawy egzekucyjnej sygn. Km 1791/12, a w szczególności zalegające w nich: wniosek o wszczęcie egzekucji z dnia 11 czerwca 2012r., zawiadomienie o zajęciu świadczeń emerytalno-rentowych, plany podziału sum uzyskanych z egzekucji, karta rozliczeniowa,**

- **wniosek egzekucyjny z dnia 15 października 2010 r – k. 41-42,**

- **pismo komornika z dnia 11 października 2016r. wraz z informacją o**

stanie sprawy KM1791/12 oraz karta rozliczeniowa – k. 198 -203.

W dniu 4 stycznia 2010r. nastąpiło połączenie poprzez przeniesienie majątku (...) **Bank S.A. w W.** (spółka przejmowana) na (...) **Bank S.A. w W.**, a w wyniku fuzji powstał (...) **Bank S.A. w W.**.

Natomiast w dniu 1 czerwca 2012r. nastąpiło połączenie poprzez przeniesienie majątku (...) Bank S.A. w W. (spółka przejmowana) na (...) **Bank S.A. w W.** (spółka przejmująca). Powstały w wyniku fuzji Bank funkcjonuje pod nazwą (...) Bank S.A..

W dniu 26 lutego 2015r. (...) Bank S.A w W. dokonał przelewu wierzytelności wynikającej z przedmiotowej umowy w formie aportu na rzecz (...) **spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w W.**. Następnie ogół praw i obowiązków przysługujących (...) Bank S.A. w spółce (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w W. został przeniesiony na rzecz (...) **spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka (...) w W.** – powyższe wynika z umowy przeniesienia portfela z dnia 4 marca 2015 r..

Na podstawie tej umowy przeniesienia portfela z dnia 4 marca 2015r. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka (...) w W. zbyła na rzecz powoda **O. (...) z siedzibą w W.** (rep. przez (...) Spółka Akcyjna w W.) wierzytelność wynikającą z umowy pożyczki.

Dowód:

- **odpis (...) Bank S.A. z dnia 6 września 2012r. – k. 138-156,**

- odpis (...) Bank S.A. z dnia 5 marca 2015r. – k. 157-170,

- wyciąg z umowy przeniesienia portfela z dnia 4 marca 2015r. wraz z aneksem nr (...) do umowy z dnia 20 marca 2015 r i wyciągiem z załącznika do umowy oraz odpisami KRS stron – k. 20-47, 171-173,

Poprzedni wierzyciel (...) Bank S.A. dnia 4 marca 2015 r wystosował pismo do pozwanej zawiadamiające o zbyciu wierzytelności wynikającej z umowy pożyczki, ale na adres: J. ul. (...) (wtedy już nieaktualny).

Powód pismem z dnia 9 kwietnia 2015 r. wzywał pozwaną do zapłaty zadłużenia w łącznej kwocie 6 030,38 zł, także na adres J. ul. (...).

Dowód:

- zawiadomienie dłużnika o przelewie wierzytelności z dnia 4 marca 2015r.- k. 48, 174;

- wezwanie do zapłaty z dnia 9 kwietnia 2015r. – k. 49, 119-120,

Jednocześnie powód od dnia nabycia wierzytelności wynikającej w umowy pożyczki kontynuował naliczanie odsetek za opóźnienie w spłacie wymagalnego kapitału. Na dzień 3 listopada 2015 r. odsetki umowne naliczone za okres od dnia 27 lutego 2015r. do 3 listopada 2015r. wynosiły **186,57 zł**,

Dowód:

- wyliczenie odsetek należnych na dzień 3 listopada 2015r. k. 50.

Pozwana A. W. ma obecnie 56 lat. W przeszłości pozwana pracowała w zakładzie rozbioru drobiu I. w B. za wynagrodzeniem około 1800,00 zł netto. W 2009r. pozwana zachorowała na nowotwór odbytnicy, początkowo przebywała na zasiłku chorobowym, a następnie przez okres jednego roku na rencie rehabilitacyjnej. Po tym okresie nabyła uprawnienia do renty inwalidzkiej i pobiera z tego tytułu 750,00 zł miesięcznie.

Pozwana wraz z mężem i 3 dziećmi zamieszkiwała w swoim domu rodzinnym w pod adresem: J. ul. (...). W 2001r. cała rodzina przeprowadziła się do nowego, ale jeszcze niewykończonego domu, pod adresem: J. ul. (...). Następnie zmarł mąż pozwanej, a ponieważ nieruchomość była niewykończona i obciążona hipoteką, pozwana zaczęła zaciągać pożyczki w różnych bankach. Ostatecznie w 2010 r nieruchomość została sprzedana, a pozwana wraz z córką zamieszkała w B..

Obecnie pozwana mieszka z 22-letnią córką. Utrzymują się z renty pozwanej, obciążonej zajęciami komorniczymi na kwotę 300, 00 zł , oraz z renty rodzinnej córki w kwocie 1050,00 zł. Córka pozwanej studiuje, a miesięcznie chesne wynosi 150, 00 zł. Pozwana liczy, że najpóźniej na wiosnę przyszłego roku otrzyma mieszkanie komunalne. Pozwana nie posiada żadnego majątku, do którego można by skierować egzekucję..

Pozwana była zameldowana pod adresem: J. ul. (...) do dnia 2 września 2008 r, następnie do dnia 4 marca 2011 r była zameldowana pod adresem: J., ul. (...).

Dowód:

- wydruk danych z systemu PESEL – k. 54-55,

- przesłuchanie pozwanej A. W. – k. 194-195.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wyżej wymienione dokumenty oraz przesłuchanie pozwanej.

Dokumenty w postaci: postanowienia Sądu, postanowień komornika sądowego, jako dokumenty urzędowe, stanowiły dowód tego, co zostało w nich urzędowo stwierdzone.

Z kolei dokumenty w postaci: umowy pożyczki, wniosku o nadanie klauzuli wykonalności, wniosku egzekucyjnego, zawiadomienia o zajęciu wynagrodzenia, umowy cesji, zawiadomienia o przelewie, wezwania do zapłaty, rozliczenia wierzytelności, jako dokumenty prywatne, stanowiły dowód tego, że osoba, która je podpisała złożyła oświadczenia w nich zawarte.

Na podstawie wymienionych dokumentów Sąd ustalił, jakie roszczenie przysługuje powodowi wobec pozwanej, tj. z jakiego tytułu i w jakiej wysokości.

Sąd dał wiarę przesłuchaniu pozwanej A. W. dotyczącym jej sytuacji finansowej oraz rodzinnej, a mającym istotne znaczenie dla rozłożenia spłaty zadłużenia na raty. Zeznania te Sąd uznał za spontaniczne, szczere i przekonujące.

Sąd zważył co następuje:

Powód O. (...) z siedzibą w W. domagał się zasądzenia od pozwanej A. W. kwoty **6 068,43 zł** z odsetkami, przy czym:

- od kwoty **2 269,91 zł**, stanowiącej kapitał z umowy pożyczki, z odsetkami umownymi liczonymi od dnia wniesienia pozwu tj. od dnia 4 listopada 2015r. do dnia zapłaty

- od kwoty **3 798,52 zł**, stanowiącej skapitalizowane odsetki, z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia wniesienia pozwu tj. od dnia 4 listopada 2015 r do dnia zapłaty, przy czym:

- kwota **3 542,00 zł** to odsetki karne naliczone przez poprzedniego wierzyciela za okres od dnia występowania zaległości do dnia 25 lutego 2015r.
- kwota **69, 95 zł** to odsetki umowne naliczone przez poprzedniego wierzyciela za okres korzystania z kapitału od 25 marca 2008r. do 22 maja 2010r.
- kwota **186,57 zł** to odsetki karne naliczone przez powoda od dnia 27 lutego 2015r. do 3 listopada 2015r.

Pozwana nie negowała faktu zawarcia umowy pożyczki, ale w pierwszej kolejności zarzuciła brak skutecznego jej wypowiedzenia oraz brak legitymacji czynnej powoda.

Jak wynika z pisma z dnia 8 maja 2009 r stanowiącego wypowiedzenie umowy pożyczki (nazwanej umową kredytu) pozwana w wymienionej dacie zalegała z płatnością rat kredytowo-odsetkowych na kwotę 1 168,57 zł (1 027,07 zł kapitał + 141,50 zł odsetki umowne od kapitału) co stanowi około 3 pełne raty kredytu. W piśmie tym podano, iż pozwana zalega z płatnościami już od 60 dni. Pismo to zostało prawidłowo doręczone pozwanej, a konkretnie dorosłemu domownikowi – córce pozwanej. W umowie pożyczki zastrzeżono, że podstawą wypowiedzenia jest zaleganie z płatnościami na dwa okresy rozliczeniowe, czyli 60 dni, oraz zaleganie z płatnością co najmniej 2-ch rat, a tym bardziej trzech jak pozwana.

W piśmie z dnia 8 maja 2009 r wierzyciel oświadczył, że wypowiada umowę pożyczki z zachowaniem 30-dniowego okresu wypowiedzenia, po tym terminie całość środków kredytowych tj. kapitał, odsetki i inne koszty, stanie się wymagalna. Nadto wierzyciel zaznaczył, że gdyby w tym okresie pozwana uiściła zaległości, wypowiedzenie zostanie anulowane. Z kolejnego pisma wierzyciela z dnia 8 lipca 2009r. wynika, że pozwana w okresie wypowiedzenia nie uregulowała zaległości, a więc całość zadłużenia stała się wymagalna. Na wymagalne zadłużenie składały się:

- kwota **4 353, 86 zł** stanowiącej kapitał z umowy pożyczki,
- kwota **69, 95 zł** stanowiąca skapitalizowane odsetki umowne,

- kwota **30, 61 zł** stanowiąca skapitalizowane odsetki za opóźnienie,
- kwota **7, 00 zł** stanowiąca koszt monitów i wezwań.

Wobec powyższego należy uznać, że umowa pożyczki została prawidłowo i skutecznie wypowiedziana, a wysokość wymagalnego zadłużenia pozwanej obrazują przedstawione powyżej kwoty.

Jak wynika z przedłożonych przez powoda dokumentów, a to w postaci umowy przeniesienia portfela z dnia 4 marca 2015r. oraz odpisów KRS, w dniu 4 stycznia 2010r. nastąpiło połączenie pierwotnego wierzyciela (...) Bank S.A. w W. z (...) Bank S.A. w W. poprzez przeniesienia całego majątku w tym wierzytelności z umowy pożyczki zawartej z pozwaną. W wyniku tego połączenia powstał (...) Bank S.A. w W.. Następnie w dniu 1 czerwca 2012r. nastąpiło połączenie (...) Bank S.A. w W. z (...) Bank S.A. w W. poprzez przeniesienia całego majątku, w tym wierzytelności z umowy pożyczki zawartej z pozwaną. W wyniku tego połączenia powstał (...) Bank S.A.. Z kolei w dniu 26 lutego 2015r. (...) Bank S.A w W. dokonał przelewu wierzytelności wynikającej z przedmiotowej umowy w formie aportu na rzecz (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w W.. Następnie dnia 4 marca 2015r. ogół praw i obowiązków przysługujących (...) Bank S.A. w spółce (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w W. został przeniesiony na rzecz (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka (...) w W.. Tego samego dnia (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka (...) w W. zbyła szereg wierzytelności, w tym wierzytelność wynikającą z umowy pożyczki z pozwaną, na rzecz powoda O. (...) z siedzibą w W..

Należy – za powodem – podkreślić, że przedłożone przez niego dokumenty mają formę dokumentów urzędowych jak odpisy KRS, zaś umowa przeniesienia portfela z dnia 4 marca 2015r formę dokumentu prywatnego z podjem urzędowo poświadczony. Dokumenty te zostały przedłożone w odpisach poświadczonych za zgodność z oryginałem przez występującego w sprawie pełnomocnika – radcę prawnego. Zgodnie z art. 129 § 1 kpc zawarte w odpisie dokumentu poświadczenie zgodności z oryginałem przez występującego w sprawie profesjonalnego pełnomocnika strony ma charakter dokumentu urzędowego. Moc dowodowa tych dokumentów – jak już było podkreślone – nie została poważona.

Zatem z wymienionych dokumentów jasno wynika, że wierzytelność wynikająca z umowy pożyczki została ostatecznie nabyta przez powoda i powód posiada legitymację czynną do dochodzenia tej wierzytelności przed sądem.

Wobec powyższego roszczenie powoda jest zasadne, ale pozwana kwestionowała także wysokość tego roszczenia.

Jak wynika z ustaleń poczynionych w przedmiotowej sprawie na dzień 8 lipca 2009r (data ostatniego pisma Banku do pozwanej) zadłużenie pozwanej wynikające w umowy pożyczki wynosiło:

- kwota **4 353, 86 zł** stanowiąca kapitał z umowy pożyczki,
- kwota **69, 95 zł** stanowiąca skapitalizowane odsetki umowne,
- kwota **30, 61 zł** stanowiąca skapitalizowane odsetki za opóźnienie,
- kwota **7, 00 zł** stanowiąca koszt monitów i wezwań.

Na dzień 22 maja 2010 r (data wystawienia bte) zadłużenie pozwanej wynikające w umowy pożyczki wynosiło:

- kwota **4 353, 86 zł** stanowiąca kapitał z umowy pożyczki,
- kwota **69, 95 zł** stanowiąca skapitalizowane odsetki umowne,
- kwota **792, 53 zł** stanowiąca skapitalizowane odsetki za opóźnienie,
- kwota **7, 00 zł** stanowiąca koszt monitów i wezwań.

Po wydaniu bte pozwana dokonał jednak dobrowolnych wpłat na kwotę **1 214,50 zł**, która została zaliczona na poczet odsetek i kosztów, kapitał pozostała be zmian. Zatem na dzień 18 czerwca 2012 r (data wszczęcia postępowania egzekucyjnego) zadłużenie pozwanej wynikające w umowy pożyczki wynosiło:

- kwota **4 423, 81 zł** stanowiąca sumę kwoty kapitału **4 353, 86 zł** oraz kwoty skapitalizowanych odsetek umownych **69, 95 zł**,

- kwota **1 882, 55 zł** stanowiąca skapitalizowane odsetki za opóźnienie.

Kwoty ściągane w toku postępowania egzekucyjnego ze świadczeń emerytalnych pozwanej zaliczane były w pierwszej kolejności na skapitalizowane odsetki za opóźnienie. Na dzień 22 kwietnia 2016 r Komornik zaniechał potrąceń ze świadczeń emerytalnych pozwanej.

Na dzień **11 października 2016 r** zadłużenie pozwanej wynikające w umowy pożyczki wynosiło:

- kwota **4 423, 81 zł** stanowiąca sumę kwoty kapitału **4 353, 86 zł** oraz kwoty skapitalizowanych odsetek umownych **69, 95 zł**,

- kwota **2 059, 94 zł** stanowiąca skapitalizowane odsetki za opóźnienie.

Odnosząc powyższe do przedmiotowej sprawy, powód domaga się zasądzenia kwoty kapitału wynoszącej **2 269, 91 zł**, czyli kwoty mniejszej niż realne zadłużenie pozwanej z tytułu kapitału, ale jest to oczywiście dopuszczalne. Dalej powód domaga się zasądzenia odsetek umownych za korzystanie z kapitału naliczonych przez pierwotnego wierzyciela w skapitalizowanej kwocie **69, 95 zł**. Komornik niezasadnie zaliczył tą kwotę do należności głównej, ale jednocześnie nie została ona zaspokojona w żadnej części z wyegzekwowanych przez niego środków. Nadto powód domaga się odsetek karnych naliczonych przez poprzedniego wierzyciela w skapitalizowanej kwocie 3 542, 00 zł oraz naliczonych przez samego powoda w kwocie 186, 57 zł. Powód nie wziął pod uwagę, że na poczet tych ostatnich należności po wydaniu bte a przed wszczęciem postępowania egzekucyjnego pozwana dokonała wpłat. Nadto na poczet tych wierzytelności odsetkowych w pierwszej kolejności były zaliczane środki wyegzekwowane przez Komornika. Na dzień 11 października 2016 r skapitalizowane odsetki karne za opóźnienie wynosiły tylko **2 059, 94 zł**.

W tym miejscu należy wyjaśnić, że przelew wierzytelności dochodzi do skutku nawet bez zgody dłużnika, ale zbywający wierzytelność ma obowiązek zawiadomienia o tym fakcie dłużnika. Zgodnie z art. 512 kc dopóki zbywca nie zawiadomił dłużnika o przelewie, spełnienie świadczenia do rąk poprzedniego wierzyciela ma skutek względem nabywcy, chyba że w chwili spełnienia świadczenia dłużnik wiedział o przelewie. Brak zawiadomienia nie powoduje nieskuteczności przelewu, ale nabywca wierzytelności traci wobec dłużnika roszczenie o zapłatę, jeśli ten świadczy niezawiadomiony przez wierzyciela, a z innych źródeł nie ma informacji o przelewie. Jednakże w miejsce tego roszczenia powstaje roszczenie odszkodowawcze nabywcy wierzytelności wobec zbywcy wierzytelności, który bezpodstawnie wzbogacił się jego kosztem (art. 471 i nast. kc). Celem art. 512 kc jest przede wszystkim ochrona dłużnika scedowanej wierzytelności przed koniecznością powtórnego świadczenia, gdyby po dokonaniu cesji nastąpiło w dobrej wierze świadczenie do rąk zbywcy wierzytelności, a więc gdyby w chwili spełnienia świadczenia dłużnik nie wiedział o przelewie wierzytelności. Zatem **dopóki zbywca wierzytelności nie zawiadomił dłużnika o przelewie, spełnienie świadczenia do rąk tego wierzyciela ma skutek względem nabywcy wierzytelności, chyba że w chwili spełnienia świadczenia dłużnik wiedział o przelewie**. Należy dodać, że ma to być wiedza sprawdzona, poparta określonymi dokumentami. Dłużnik mający wątpliwości co do tego, czy przelew jest dokonany, czy jest ważny i skuteczny, aby wzmocnić swoją ochronę, powinien żądać od zbywcy zawiadomienia go na piśmie o dokonanym przelewie lub podjąć inne kroki zmierzające do wyjaśnienia tej okoliczności (por.: komentarz H. C., L. S., K. P., A. K., G. B.). Ciężar udowodnienia przewidzianego w art. 512 kc zawiadomienia dłużnika przez zbywcę o przelewie spoczywa na nabywcy wierzytelności.

Odnosząc powyższe ponownie do przedmiotowej sprawy, Bank będący zbywcą wierzytelności wynikającej z umowy pożyczki nie zawiadomił skutecznie pozwanej o cesji tej wierzytelności. Pismo z dnia 4 marca 2015 r zostało

przesłane na nieaktualny adres pozwanej w Jadownikach, a pozwana mieszkała już wtedy w B.. Także pismo nabywcy wierzytelności z dnia 9 kwietnia 2015 r było przesłane nieaktualny adres w Jadownikach. Powód nie wykazał, aby pozwana w inny sposób dowiedziała się o przelewie. Także w toku przedmiotowej sprawy pozwana negowała skuteczność umowy cesji, o której nic nie wiedziała. Zatem dopiero po analizie dokumentów przedłożonych w przedmiotowej sprawie i dodatkowych pouczeniach tut. Sądu pozwana dowiedziała się z wiarygodnego źródła o przelewie wierzytelności. Powyższe winno skutkować zaliczeniem kwot wyegzekwowanych dotychczas przez Komornika na poczet zadłużenia pozwanej obecnie wobec powoda.

Reasumując, Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę **4 399,80 zł**, w tym:

- kapitał w kwocie **2 269,91 zł**,
- skapitalizowane odsetki umowne za korzystanie z kapitału wyliczone przez pierwotnego wierzyciela na kwotę **69,95 zł**,
- skapitalizowane odsetki karne za opóźnienie w zapalcie na dzień 11 października 2016 r wynoszące **2 059,94 zł**.

Powód żądał odsetek umownych w wysokości wynikającej z umowy pożyczki od kwoty kapitału, zaś odsetek ustawowych od skapitalizowanych odsetek, których wysokość do dnia 31 grudnia 2015 r wynikała z art. 359 § 2 kc, a od dnia 1 stycznia 2016 r wynika z art. 481 § 2 kc.

Wobec powyższego Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę **4 399,80 zł** z odsetkami liczonymi:

- od kwoty **2 269,91 zł** w wysokości odsetek umownych za opóźnienie, które nie mogą przekraczać wysokości dwukrotności odsetek ustawowych za opóźnienie liczonymi od dnia następnego po dniu rozliczenia przez Komornika (ostatnie rozliczenia z dnia 11 października 2016 r) tj. od dnia 12 października 2016r. do dnia wydania wyroku tj. 7 listopada 2016r.;
- od kwoty **69,95 zł** w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 12 października 2016r. do dnia 7 listopada 2016r.,
- od kwoty **2 059,94 zł** w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 12 października 2016r. do dnia 7 listopada 2016r..

Zgodnie z art. 320 kpc w szczególnie uzasadnionych wypadkach Sąd może zasądzone świadczenie rozłożyć na dogodnie raty. Chodzi tu o sytuacje, w których ze względu na stan majątkowy, rodzinny czy zdrowotny spełnienie zasądzonych świadczenia byłoby dla pozwanego niemożliwe do wykonania lub w każdym razie bardzo utrudnione i narażałoby jego lub jego bliskich na niepowetowane szkody (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dn. 25.01.2013r. I Aca 1080/12, Lex 1313300). Z drugiej strony chodzi także o to, aby umożliwić pozwanemu dobrowolne wykonanie wyroku, a wierzyciela nie narażać na nieefektywne wydatki egzekucyjne. Takie rozumienie art. 320 kpc pozostaje w zgodzie z art. 31 ust. 3 Konstytucji, uzależniającym dopuszczalność ustanowienia w ustawie ograniczenia korzystania z konstytucyjnego prawa, jakim jest wierzytelność, od tego, czy nie narusza ono istoty tego prawa oraz czy jest konieczne w demokratycznym państwie m.in. dla porządku publicznego albo wolności i praw innych osób (por. uchwała SN z dnia 15 grudnia 2006 r III CZP 126/06 OSNC 2007/10/147).

W ocenie Sądu sytuacja rodzinna i majątkowa pozwanej uzasadnia rozłożenie zasądzonych świadczenia na raty. Pozwana nie byłaby w stanie uiścić zasądzonych kwoty jednorazowo i niezwłocznie, albowiem dla pozwanej ta kwota jest zbyt wysoka. Pozwana choruje przewlekle, pobiera niewysokie świadczenie rentowe, z którego dodatkowo Komornik ściąga należności z tytułu prowadzonych egzekucji. Zadłużenie wynikające z przedmiotowej umowy pożyczki nie jest jedynym, jakie ciąży na pozwanej.

Rozkładając zasądzoną kwotę na raty, Sąd miał na względzie również interes powoda. Należy podkreślić, że maksymalny okres spłaty rozłożonego na raty świadczenia nie może przekraczać 10 lat, mając na uwadze art. 125 kc.

Reasumując Sąd uznał, że ratą możliwą do spłaty przez pozwaną będzie rata w wysokości 50, 00 zł, przy czym 25, 00 zł stanowić będzie kapitał, a 25, 00 zł należność odsetkowa. Przy tak ustalonej wysokości raty pozwana spłaci zadłużenie w ciągu niespełna 8 lat.

Rozłożenie zasądzzonego świadczenia na raty ma ten skutek, że wierzycielowi nie przysługują odsetki od ratalnych świadczeń za okres od daty wyroku do daty płatności poszczególnych rat (por. uchwała SN z dnia 15 grudnia 2006 r III CZP 126/06 OSNC 2007/10/147). Rozkładając zasądzzone świadczenie na raty, sąd nie może natomiast odmówić przyznania wierzycielowi odsetek za okres poprzedzający wydanie wyroku (por. uchwała SN z dnia 22 września 1970 r III PZP 11/70 OSNC 1971/4/61). Stąd odsetki od dochodzonej kwoty zostały zasądzzone do dnia wydania wyroku, tj. do 7 listopada 2016 r. Jeśli jednak pozwana będzie opóźniała się z zapłatą poszczególnych rat, powodowi będą się należały odsetki za opóźnienia w zapłacie kolejnych rat (por.; H. Pietrkowski, *Metodyka pracy sędziego w sprawach cywilnych*, Warszawa 2009, s. 336).

Na marginesie należy dodać, że Bank – jako pierwotny wierzyciel – po dokonaniu cesji wierzytelności nie złożył wniosku o umorzenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego przeciwko pozwanej. Co prawda w aktach egzekucyjnych znajduje się pismo pełnomocnika Banku, z którego wynika że pełnomocnictwo zostało mu wypowiedziane, jednak Komornik nie podejmował dalszych czynności celem wyjaśnienia powyższego i w związku z tym nadal prowadzi egzekucję. Pozwana winna przedstawić wyrok wydany w przedmiotowej sprawie wraz z uzasadnieniem Komornikowi, celem podjęcia stosownych czynności wyjaśniających.

W tym stanie rzeczy na podstawie powołanych przepisów orzeczono jak w sentencji.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 100 kpc. Biorąc pod uwagę wynik postępowania - częściowego uwzględnienia żądania pozwu - koszty między stronami zostały zniesione. Na koszty poniesione przez powoda złożyły się: opłata sądowa od pozwu w kwocie 250, 00 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17, 00 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 1 200, 00 zł. Z kolei na koszty poniesione przez pozwaną złożyły się: opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17, 00 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 1 200, 00 zł.

SSR Agata Gawłowska- Sobusiak